

Voornemen
Voorstel verschenen
Voorstel in behandeling
Implementatie

	Prioriteit	Naam voorstel	Document-nummer COM = Commissie- voorstel BNC = Kamerstuk 22112 nr. PBL = Publicatie-blad	Stand van zaken	Beschrijving
Burgerlijk en handelsrecht					
1		Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende preventieve herstructureringsstelsels, een tweede kans en maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van herstructurerings-, insolventie- en kwijtingsprocedures, en tot wijziging van Richtlijn 2012/30/EU.	COM (2016) 723; BNC 2292	Dit voorstel is verschenen op 22 november 2016. Op de JBZ-Raad van oktober 2018 is een algemene benadering binnen de Raad bereikt. Naar aanleiding hiervan zijn de onderhandelingen met het Europees Parlement gestart. Dit heeft geleid tot een politiek akkoord in december 2018.	De Commissie heeft de afgelopen jaren op meerdere plekken aangegeven insolventieraamwerken binnen de EU te willen versterken. Voornaamste doel van het voorstel is om het voor bedrijven eenvoudiger te maken hun schulden te herstructureren, om daarmee een faillissement te voorkomen. De mogelijkheden tot herstructurering verschillen bovendien per lidstaat, waardoor potentiële investeerders geconfronteerd worden met extra kosten. Om de gesignaleerde problemen aan te pakken, stelt de Commissie een geharmoniseerde procedure voor waarmee ondernemingen in staat worden gesteld hun schulden te herstructureren. Verder voorziet het voorstel in een tweede kans voor ondernemers en enkele bepalingen om faillissementsprocedures efficiënter te maken.
2	EK &TK instemmingsrecht	Voorstel toterschikking van Brussel Iibis (Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000).	COM (2016) 411, BNC 2202	De Commissie publiceerde dit voorstel op 20 juni 2016. Per brief van 28 november 2018 zijn beide Kamers geïnformeerd over het verloop van de onderhandelingen en de hoofdlijnen van het bereikte resultaat (Kamerstukken II 2018/19, 30072, 38). Op de JBZ-raad van 6-7 december 2018 heeft de Raad ingestemd met de voorgestelde algemene oriëntatie met betrekking tot de tekst van de verordening en een deel van de overwegingen. Over de certificaten en de nog niet vastgelegde overwegingen wordt verder onderhandeld. De verwachting is dat hierover overeenstemming zal worden bereikt ruim voor de JBZ-raad in juni. Daarnaast is (opnieuw) advies gevraagd aan het Europees Parlement over het bereikte politieke akkoord. De verwachting is dat dit advies voor de verkiezingen van het EP zal worden gegeven. Daarmee is de verwachting dat dit dossier in de JBZ-raad van juni zal kunnen worden afgerond.	De herschikking betreft m.n. een wijziging van de regels inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid. Het doel van de herschikking is het wegnemen van de resterende hindernissen voor het vrije verkeer van rechterlijke beslissingen en het beter beschermen van de belangen van het kind door procedures eenvoudiger en efficiënter te maken. De voorstellen met betrekking tot kindervervoering sluiten aan op het Nederlandse stelsel.

3	Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud	COM (2015) 634, BNC 2058	In Coreper van 6 februari 2019 is een informeel akkoord bereikt tussen Raad en EP inzake het richtlijnvoorstel digitale inhoud. Het wachten is nu op een formeel akkoord in de Raad.	Het algemene doel van het voorstel is bij te dragen tot een snellere groei van de digitale eengemaakte markt, ten behoeve van zowel consumenten als bedrijven. Door het wegnemen van de belangrijkste obstakels voor grensoverschrijdende handel op het gebied van overeenkomstenrecht zullen de in het voorstel opgenomen regels bijdragen tot het verminderen van de onzekerheid waarmee ondernemingen en consumenten te kampen hebben als gevolg van de complexiteit van het juridische kader en tot het verminderen van de kosten die ondernemingen moeten maken als gevolg van de verschillen in overeenkomstenrecht tussen de lidstaten. Het initiatief zal het vertrouwen van de consument vergroten door te zorgen voor uniforme regels met duidelijke consumentenrechten.
4	Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor verkoop van goederen.	COM (2017) 637, BNC 2058	In Coreper van 6 februari 2019 is een informeel akkoord bereikt tussen Raad en EP inzake het richtlijnvoorstel verkoop van goederen. Het wachten is nu op een formeel akkoord in de Raad.	Het algemene doel van het voorstel is bij te dragen tot het beter functioneren van de interne markt ten behoeve van zowel consumenten als bedrijven. Door het wegnemen van de belangrijkste obstakels voor grensoverschrijdende handel op het gebied van overeenkomstenrecht, zullen de in het voorstel opgenomen regels bijdragen tot het verminderen van de onzekerheid waarmee bedrijven en consumenten te kampen hebben als gevolg van de complexiteit van het juridische kader en van de kosten die ondernemingen moeten maken als gevolg van de verschillen in overeenkomstenrecht.
5	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht dat van toepassing is op de derdenwerking van de cessie van vorderingen	COM (2018) 96, BNC 2546	Voorstel is verschenen op 12 maart 2018. BNC fiche is opgesteld en naar de Kamer gestuurd. De onderhandelingen zijn in de beginfase.	Het voorstel heeft als doel de Europese economie te versterken en grensoverschrijdende investeringen te stimuleren. Meer specifiek is het doel grensoverschrijdende overdracht van vorderingen (cessie) bevorderen door rechtszekerheid te creëren. Daartoe bevat het voorstel regels die bepalen welk recht van toepassing is op de goederenrechtelijke aspecten van grensoverschrijdende cessie. Met andere woorden: als een tandarts ('cedent') vorderingen op zijn klant ('debiteur') overdraagt aan een bank ('cessionaris') regelt het voorstel welk recht van toepassing is op de vraag of de cessie geldig is en of een schuldeiser van de tandarts zich kan verhalen op de vordering of dat deze daadwerkelijk is overgegaan in het vermogen van de bank. Het voorstel gaat ervan uit dat de woonplaats van de cedent bepalend is voor het toepasselijk recht.

		Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV)			
6	EK & TK instemmingsrecht	Aanvaarding verschillende landen die partij zijn geworden bij het HKOV.		De Commissie werkt aan de aanvaarding van de Filipijnen, Tunesië, Bolivia en Jamaica bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Nederland heeft deze landen nog niet eerder aanvaard. Zodra hiervoor concept-besluiten worden gepubliceerd, zullen deze ter instemming worden voorgelegd aan beide Kamers.	De voor te bereiden EU-besluiten betreffen een machtiging van de Raad aan de lidstaten om het land als partij bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag te aanvaarden. Hiervoor is unanimititeit vereist op Raadsniveau, en de instemming van EK & TK. Jaarlijks wordt op technisch niveau gesproken over de mogelijkheid van aanvaarding van nieuw toetredende landen en over de aanvaarding van landen die al eerder door sommige EU-lidstaten zijn aanvaard, maar door andere nog niet. Nederland hanteert hierbij het criterium dat aanvaarding plaats zou moeten kunnen vinden als er een Centrale Autoriteit is benoemd en het verdrag is verankerd in de wetgeving van het land.
		Strafrecht			
8		Verordening betreffende het Europees Agentschap voor het operationeel Beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1987/2006 en Besluit 2007/533/JBZ en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1077/2011	COM 2017(352)	De verordening is 14 november 2018 in werking getreden.	Eu-LISA is in 2011 opgericht met de verordening tot oprichting van het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (verordening (EU) No 1077/2011). Eu-LISA (het Agentschap) is momenteel verantwoordelijk voor het operationele management op centraal niveau van het tweede generatie Schengen Informatie Systeem (SISII), het Visum Informatie Systeem (VIS) en Eurodac. Het doel van dit voorstel is het aanpassen van de oprichtingsverordening op basis van aanbevelingen voor wetgevingswijzigingen naar aanleiding van de evaluatie van het Agentschap. Het is tevens de bedoeling om het functioneren van het Agentschap te verbeteren en de rol van het Agentschap te versterken, zodat het mandaat past bij de huidige uitdagingen op EU niveau op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.
9		Verordening tot invoering van een gecentraliseerd systeem voor de vaststelling welke lidstaten over informatie beschikken inzake veroordelingen van onderdanen van derde landen en staatlozen (TCN) ter aanvulling en ondersteuning van het Europees Strafrecht Informatiesysteem (ECRIS-TCN) en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011	COM 2017(344)	In december 2018 is op ECRIS-TCN gebied een politiek akkoord bereikt.	Het Europees Strafrecht Informatiesysteem (ECRIS), ingesteld bij Kaderbesluit 2009/315/JBZ en Besluit 2009/316/JBZ van de Raad ¹ , voorziet in een elektronische uitwisseling van strafregistergegevens op gedecentraliseerde basis tussen de lidstaten. Het ECRIS-systeem is sinds april 2012 operationeel en stelt de met betrekking tot strafregisters bevoegde autoriteiten van de lidstaten in staat om volledige informatie te verkrijgen over eerdere veroordelingen van een EU-onderdaan van diens lidstaat van nationaliteit. De vaststelling van een nieuwe ECRIS-TCN-verordening om de veiligheid van onze burgers beter te waarborgen, is een van de wetgevingsprioriteiten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke verklaring van de Commissie, de Raad en het Europees Parlement over de wetgevingsprioriteiten van de EU voor 2017, waarin ECRIS specifiek wordt genoemd.

10	Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bestrijding van witwassen door strafbaarstelling	COM 2016(826); BNC 2321	Verschenen op 21 december 2016. Korte bespreking tijdens de informele JBZ-Raad van 26-27 januari 2017. Besproken in JBZ-raad van 27-28 maart 2017. Algemene oriëntatie bereikt tijdens de JBZ-raad van 8-9 juni 2017. Het dossier bevindt zich in de triloof fase en overeenstemming met het EP ligt in het verschiet.	Het voorstel betreft harmoniserende voorschriften om de strafbaarstelling van het delict witwassen om de internationale samenwerking bij bestrijding te versterken, en dient bij te dragen aan de bestrijding van terrorisme. Het legt de LS verplichtingen op het delict op uniforme wijze strafbaar te stellen en bevat ook een verplichting het zogenoemde 'zelf-witwassen' strafbaar te stellen. Het onderhavige voorstel vervangt Kaderbesluit 2001/500/JBZ, en is een aanvulling op bestaande EU maatregelen op het gebied van witwassen ten behoeve van terroristische doeleinden, neergelegd in de vierde witwasrichtlijn van 5 juni 2016.
11	Voorstel voor een verordening inzake de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van bevroeringsbevelen en confiscatiebeslissingen	COM 2016(819); BNC 2300	Verschenen op 21 december 2016. Korte bespreking tijdens de informele JBZ-Raad van 26-27 januari 2017. Besproken in de JBZ-raad van 27-28 maart 2017. Tijdens de informele JBZ-Raad 6-7 juli 2017 heeft een discussie over de instrumentkeuze plaatsgevonden. Wederom geagendeerd in de JBZ-Raad van 12-13 oktober 2017. Tijdens de Raad van 7 en 8 december 2017 stemde de raad in met de algemene oriëntatie voor de verordening. Het dossier bevindt zich in de triloof fase en overeenstemming met het EP ligt in het verschiet.	Het voorstel ziet op de wederzijdse erkenning van beslissingen tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en verbeurdverklaring (confiscatie) en het leggen van beslag (bevroering), en dient bij te dragen aan de strijd tegen terrorismefinanciering. Het voorstel is een vervolg op een reeds in 2014 vastgestelde richtlijn waarmee bevroering en confiscatie in de EU al werden geharmoniseerd in de Lidstaten (EU/2014/42). In de verordening worden regels en procedures vastgesteld om strafrechtelijke bevroerings- en confiscatiebeslissingen zonder verdere administratieve handelingen in andere Lidstaten te erkennen en ten uitvoer te leggen. De verordening treedt in de plaats van twee kaderbesluiten die de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van bevroeringsbevelen (Kaderbesluit 2003/577/JBZ) en confiscatiebeslissingen (Kaderbesluit 2006/783/JBZ) momenteel regelen.
12	Richtlijn betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt.	COM (2012) 363; BNC 1475, richtlijn 2017/1371	Voorstel verscheen 7 juli 2012. De richtlijn is op 25 april 2017 aangenomen door de Raad. Na vaststelling van de richtlijn op 5 juli jl. werd de richtlijn op 28 juli 2017 gepubliceerd in het publicatieblad van de EU. De implementatietermijn is 6 juli 2019.	Het voorstel bevat maatregelen voor de strafrechtelijke bestrijding van fraude waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad. Het gaat om onder meer definities van strafbare feiten, straffen, rechtsmacht, regels betreffende verjaring en samenwerking met Commissie. Het voorstel bouwt voort op het PIF-verdrag uit 1995 en de daarbij behorende protocollen.
13	Richtlijn tot vaststelling van regels ter vergemakkelijking van het gebruik van financiële en andere informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten en tot intrekking van Besluit 2000/642/JBZ	COM (2018) 213	Op 12 februari jl. in een politiek akkoord bereikt in de triloof. Dit akkoord is in lijn met de aandachtspunten zoals benoemd in het BNC-fiche, waaronder het waarborgen van de operationele onafhankelijkheid en zelfstandigheid van de Financial Intelligence Units, en met de ambitie om hier spoedig overeenstemming over te bereiken zoals opgenomen in de conclusies van de Europese Raad van 18 oktober 2018 (EUCO 13/18). De Richtlijn zal, nadat de beoordeling van de juristen en linguïsten heeft plaatsgevonden, later dit jaar in werking treden.	Met deze richtlijn worden alle lidstaten verplicht om onder meer bevoegde autoriteiten aan te wijzen die toegang krijgen tot bepaalde financiële informatie teneinde het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde ernstige strafbare feiten, waaronder terrorisme, te vergemakkelijken.

14		Richtlijn betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ	COM(2017)489	Voorstel verschenen 13 september 2017. BNC fiche is opgesteld en op 20 oktober 2017 aan de Kamer toegestuurd. Algemene oriëntatie bereikt tijdens de JBZ-raad van 8 en 9 maart 2018. Over dit richtlijnvoorstel is politieke overeenstemming bereikt tussen de Commissie, de Raad en het EP.	De EU-wetgeving die gemeenschappelijke minimumregels bevat inzake de strafbaarstelling van fraude met "niet-contante betaalmiddelen" wordt gevormd door Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten. In het kader van de Europese veiligheidsagenda wordt erkend dat het Kaderbesluit de huidige werkelijkheid niet langer weergeeft en onvoldoende aansluit bij nieuwe uitdagingen en technologische ontwikkelingen, zoals virtuele valuta en mobiele betalingen.
15		Verordening tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie	COM (2013) 534; BNC 1681	Voorstel verschenen op 17 juli 2013, gepresenteerd 7-8 oktober. Tijdens de JBZ-Raad van 8-9 juni 2017 is de algemene oriëntatie vastgesteld. De tekst is na vaststelling door de Raad op 17 juli 2017 aan het EP voorgelegd voor instemming; Het EP heeft op 5 oktober 2017 ingestemd, waarna de tekst in de JBZ-Raad van 12 oktober 2017 definitief kon worden vastgesteld. De tekst van verordening 2017/1939 is op 31 oktober 2017 gepubliceerd in het Publicatieblad, L 243, p. 1. de verordening is op 20 november 2017 in werking getreden. Op 19 november jl. is de vacature voor de Europees hoofdaanklager gepubliceerd in het Publicatieblad.	Voorstel tot oprichting van een Europees openbaar ministerie (EOM) als een gedecentraliseerde structuur, door middel waarvan het EOM is vertegenwoordigd in elke lidstaat. Het voorstel bevat regels voor de oprichting en het functioneren van het EOM met het oog op de opsporing en vervolging van fraude met EU-middelen.
16	TK (politieke dialoog met Europese Commissie	Mededeling voorstel uitbreiding bevoegdheden EOM	COM(2018) 641 final	De mededeling is verschenen op 12 september 2018. Uw Kamer is per BNC-fiche geïnformeerd over het kabinetsstandpunt (Kamerstukken II, Vergaderjaar 2018-2019, 22 112 nr. 2707).	In samenhang met deze Mededeling heeft de Europese Commissie met het oog op de top van mei 2019 in Sibiu (Roemenië) de Europese Raad verzocht samen met het Europees Parlement haar voorstel tot uitbreiding van het mandaat van het EOM te steunen. In concreto zou de Europese Raad er in de optiek van de Commissie mee moeten instemmen artikel 86 (1) en (2), VWEU te wijzigen zodat het EOM bevoegd zou worden ten aanzien van terrorismebestrijding. Indien de Europese Raad zou besluiten tot uitbreiding van de bevoegdheden van het EOM, kan de Commissie een wijziging van de verordening tot oprichting van het EOM voorstellen.
17		Verordening betreffende het EU-Agentschap voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust)	COM (2013) 535; BNC 1683	Verschenen 17 juli 2013. Voorstel gepresenteerd in JBZ-Raad 7-8 oktober 2013. Gedeeltelijke algemene benadering bereikt tijdens JBZ-Raad 12-13 maart 2015. In afwachting van triloog. De ontwerpverordening is in het najaar van 2017 geactualiseerd aan de hand van de tekst voor de EOM-verordening. Coreper heeft op 25 oktober 2017 ingestemd met het mandaat voor de triloog. De triloog is nog niet afgerond.	Het doel van het voorstel is o.m. de organisatiestructuur van Eurojust te verbeteren, de status en bevoegdheden van de nationale leden bij Eurojust te harmoniseren en de betrokkenheid van het Europees Parlement en de nationale parlementen bij Eurojust te versterken.
18		Verordening voor het voorkomen van de verspreiding van online terroristische inhoud	COM (2018) 640	Voorstel verscheen 12 september 2018. BNC fiche is opgesteld en op 19 oktober 2018 aan de Kamer toegestuurd. In afwachting van het triloog en definitieve besluitvorming van het EP.	In de aanbeveling wordt een reeks operationele maatregelen voor online platformen gepresenteerd om de bestrijding van illegale inhoud online te intensiveren in samenwerking met de nationale autoriteiten, de lidstaten en andere relevante belanghebbenden.

19	Verordening `on ENISA, the "EU Cybersecurity Agency", and repealing Regulation (EU) 526/2013, and on Information and Communication Technology cybersecurity certification ("Cybersecurity Act")	COM(2017)477	Op 8 juni 2018 is er een General Approach bereikt in de Raad, met Nederlandse steun. Onder Oostenrijks voorzitterschap zijn de trilogen met het EP gestart. De onderhandelingen zijn nog niet afgerond.	De Verordening versterkt het mandaat van ENISA en maakt het permanent. Dit reflecteert de extra taken van ENISA sinds in werking treding van de NIB-richtlijn en de ontwikkelingen in het cybersecuritydomein. Daarnaast zou de Verordening een Europees certificeringskader creëren, waarbinnen na aanname vrijwillige cybersecurity certificeringsschema's, voor producten en diensten kunnen worden ingesteld. Hierdoor wordt het beveiligingsniveau van en het vertrouwen in de Digitale Eengemaakte Markt (Digital Single Market – DSM) verhoogd.
20	Mededeling Weerbaarheid, afschrikking en defensie: bouwen aan sterke cyberbeveiliging voor de EU	JOIN(2017)450	Er is voorstel verschenen voor een verordening voor EU Cybersecurity Research and competence Centres. Uw Kamer is per BNC-fiche geïnformeerd over het kabinetsstandpunt.	De mededeling herzielt de EU cybersecurity strategie van 2013 en bouwt voort op de daarin genoemde pijlers nu het actieprogramma onder die strategie grotendeels is geëffectueerd. De mededeling gaat ervan uit dat cyberbeveiliging bij het ontwerp van op internet aangesloten apparaten op dit ogenblik geen prioriteit heeft. Dit kan desastreuze gevolgen hebben en het vertrouwen van de consument in nieuwe technologieën enorm beschadigen. Het risico dat politiek gemotiveerde aanvallen zouden worden uitgevoerd op civiele doelwitten en dat de cyberbeveiliging tekort zou schieten, maakt dit gevaar alleen maar groter. De in deze gezamenlijke mededeling uiteengezette aanpak zal de EU beter wapenen tegen deze gevaren. Qua concrete wetgeving is voor nu een Verordening voorgesteld (zogenaamde "Cyber Security Act," die een vernieuwing van het ENISA mandaat tot stand brengen en een Europees certificeringskader van ICT-producten en -diensten.
	Vuurwapens, explosieven etc.			
21	Verordening met betrekking tot het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Annex XVII tot Verordening (EC) No 1907/2006 en intrekking van Verordening (EU) No 98/2013 met betrekking tot het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven	COM (2018) 209	De trilogen bevinden zich in de afrondende fase. Vervolgstappen zijn: Coreper op 14/15 februari, COMPET-Raad op 18 februari en start van het nationale wetgevingstraject.	Om illegale vervaardiging van explosieven te voorkomen, beperkt de Verordening het beschikbaar stellen, invoeren, bezitten en gebruiken van bepaalde grondstoffen (precursoren) voor explosieven voor particulieren en legt regels op aan marktdeelnemers voor het melden van verdachte transacties, diefstallen en vermissingen. Door op EU-niveau beperkingen en controles in te voeren, beoogde de Verordening een gelijkwaardig speelveld voor alle betrokken marktdeelnemers te creëren. Dit voorstel voor herziening beoogt de Verordening te verduidelijken en te versterken. Hiertoe worden diverse wijzigingen en aanvullende maatregelen voorgesteld, waaronder uitbreiding van de lijst met precursoren waarvoor een beperking geldt, explicietere benoeming van verplichtingen bij online verkoop en snellere en betere informatie-uitwisseling in de supply chain.

22		Mededeling EU strategie tegen illegale vuurwapens en munitie	JOIN (2018) 17	Het BNC fiche is opgesteld en op 20 juli 2018 naar de Kamer gestuurd . De Raad heeft de strategie op 19 november 2018 aangenomen.	De mededeling van de Commissie bevat een EU-strategie tegen illegale vuurwapens en munitie die onder andere voortbouwt op de Veiligheidsagenda van de Commissie uit 2015 en het EU-actieplan tegen illegale handel in en gebruik van vuurwapens en explosieven alsook de aanbeveling van de Commissie in het veertiende voortgangsrapport van de Veiligheidsunie over vuurwapens, in het bijzonder om terroristen en criminelen de middelen en de kansen te onthouden voor het plegen van hun daden. Het doel van de strategie is om in EU verband richting te geven aan een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak van illegale vuurwapens en vormt in die zin een kader waarbinnen acties vorm krijgen. Acties hebben betrekking op een groot aantal thema's waarmee gepoogd wordt acties en initiatieven met betrekking tot de aanpak van illegale vuurwapens in een document samen te brengen en daarin enige ordening aan te brengen.
23		Richtlijn tot wijziging van Kaderbesluit 2004/757/JBZ betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en straffen op het gebied van de illegale drugshandel, wat de definitie van drugs betreft	COM (2013) 619; BNC 1738	Voorstellen verschenen 17 september 2013. Op 10 maart 2014 stemde LIBE in met het ontwerpverslag. Het EP stelde op 17 april 2014 haar standpunt in eerste lezing vast. Het voorstel is in de JBZ-Raad van 8-9 december 2016 als A-punt aangenomen. Op 24 oktober 2017 werd het compromis dat tussen de Raad en het EP werd bereikt bevestigd door de plenaire vergadering van het EP. Richtlijn 2017/`2103 van 15 november 2017 werd gepubliceerd in het PbEU op 21 november 2017. De implementatietermijn verloopt op 23 november 2018.	Met het oog op de stroomlijning en verduidelijking van het rechtskader voor drugs wil de Commissie de schadelijkste nieuwe psychoactieve stoffen onder dezelfde strafrechtelijke bepalingen laten vallen als die welke gelden voor de krachtens de VN-verdragen gereguleerde stoffen. De Commissie stelt daarom voor de werkingssfeer van Kaderbesluit 2004/757/JBZ uit te breiden tot nieuwe psychoactieve stoffen. Dan zijn ze onderworpen aan controlemaatregelen krachtens Besluit 2005/387/JBZ van de Raad. Verder gelden dan permanente marktbeperkingen krachtens een nieuw voorgestelde verordening inzake nieuwe psychoactieve stoffen.
		Gegevensbescherming en uitwisseling			
24		Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken	COM (2018) 225;	Dit voorstel is door de Commissie op 17 april 2018 gepresenteerd. Het BNC-fiche is op 6 augustus 2018 verzonden aan de Tweede Kamer. De onderhandelingen in de raadswerkgroep Copen zijn gaande. Verwacht wordt dat een algemene oriëntatie staat geagendeerd voor de maart 2019 JBZ vergadering.	De Europese Commissie heeft een verordening voorgesteld ten aanzien van een Europees bewaringsbevel en een Europees verstrekingsbevel. Het Europees verstrekingsbevel (European production order) maakt het mogelijk dat een justitiële autoriteit in een lidstaat gegevens vordert rechtstreeks bij de juridisch vertegenwoordiger, of hoofdvestiging, van een service provider in een andere lidstaat. Het Europees bewaringsbevel (European Preservation Order) maakt het mogelijk dat justitiële autoriteiten in een lidstaat een service provider of zijn juridisch vertegenwoordiger in een andere lidstaat verplichten te voorkomen dat elektronisch bewijs wordt verwijderd voordat het bewaringsbevel is afgerond. Deze bevelen betreffen alleen opgeslagen data.

25	Richtlijn voor de vastlegging van geharmoniseerde regels inzake de benoeming van juridische vertegenwoordigers voor het doel van het verzamelen van bewijs in strafprocedures	COM (2018) 226;	Dit voorstel is door de Commissie op 17 april 2018 gepresenteerd. Het BNC-fiche is op 6 augustus 2018 verzonden aan de Tweede Kamer. De onderhandelingen in de raads werkgroep Copen zijn gaande. Deze richtlijn staat geagendeerd voor de JBZ-Raad van 7-8 maart 2019.	Deze richtlijn ten aanzien van juridische vertegenwoordigers (legal representatives) zal service providers verplichten om een juridisch vertegenwoordiger aan te wijzen in de Unie, teneinde te verzekeren dat alle providers die in de EU diensten aanbieden onderworpen zijn aan dezelfde verplichtingen, ook als hun hoofdkwartier in een derde land gevestigd is. De juridisch vertegenwoordiger is verantwoordelijk voor de ontvangst van en het voldoen aan de genoemde bevelen.
26	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data by Union institutions, bodies, offices and agencies and on the free movement of such data, and repealing Regulation (EC) No 45/2001 and Decision No 17/2002/EG	COM (2017) 8; BNC 2310	Dit voorstel is verschenen op 10 januari 2017. Tijdens de JBZ-Raad van 8-9 juni 2017 is een algemene oriëntatie vastgesteld.	Het voorstel strekt ertoe om de regels voor het gegevensbeschermingsrecht voor de instellingen en organen van de EU in overeenstemming te brengen met de regels van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) die in 2016 is vastgesteld.
27	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen EU-informatiesystemen (grenzen en visa) en tot wijziging van Beschikking 2004/512 / EG van de Raad, Verordening (EG) nr. 767/2008, Besluit 2008/633 / JBZ van de Raad, Verordening (EU) 2016/399 en Verordening (EU) 2017/2226	COM (2017) 793;	Afgelopen 5 februari is een akkoord bereikt in de trilog met het Europees Parlement en de Europese Commissie en een dag later op 6 februari is in COREPER ingestemd met de compromistekst.	De voorstellen 793 en 794 strekken ertoe een kader te scheppen door middel waarvan interoperabiliteit van centrale EU informatiesystemen op het terrein van migratie, grensbeheer en veiligheid wordt gerealiseerd. Die interoperabiliteit houdt in dat de centrale EU informatiesystemen onderling kunnen communiceren en samenwerken, hetgeen moet zorgen voor beter beheer van de buitengrens van het Schengengebied en voor verhoogde interne veiligheid binnen de Europese Unie.
28	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen EU-informatiesystemen (politiële en justitiële samenwerking, asiel en migratie)	COM (2017) 794;	Dit voorstel is nagenoeg gelijk aan COM (2017) 793 en eveneens op 12 december gepresenteerd. Het voorstel geeft een kader voor interoperabiliteit tussen de centrale EU-informatiesystemen voor wat betreft politieke en justitiële samenwerking, asiel en migratie. Tevens strekt het tot wijzigingen van de Eurodac Verordening, de SIS Verordening op het gebied van rechtshandhaving, de ECRIS-TCN Verordening en de eu-LISA Verordening.	De voorstellen 793 en 794 strekken ertoe een kader te scheppen door middel waarvan interoperabiliteit van centrale EU informatiesystemen op het terrein van migratie, grensbeheer en veiligheid wordt gerealiseerd. Die interoperabiliteit houdt in dat de centrale EU informatiesystemen onderling kunnen communiceren en samenwerken, hetgeen moet zorgen voor beter beheer van de buitengrens van het Schengengebied en voor verhoogde interne veiligheid binnen de Europese Unie.

29	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Verordening (EG) Nr. 1206/2001 van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken	COM (2018) 378	Dit voorstel is verschenen op 31 mei 2018. Het voorstel hangt nauw samen met het voorstel COM (2018) 379 tot aanpassing van de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Verordening (EG) Nr. 1348/25007 inzake de betekening en kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en handelszaken. Het BNC fiche is naar de Kamer verzonden (Kamerstuk 22112, nr. 2638). De onderhandelingen begin oktober zijn gestart, maar bevinden zich nog in een pril stadium.	De aanpassing van de EG-Bewijsverordening betreft het moderniseren van de wijze waarop verzoeken tot bewijsverkrijging tussen de gerechten van de lidstaten worden verzonden. Het doel van het voorstel is om de verzending en kennisgeving van deze verzoeken verplicht langs elektronische weg te laten verlopen en het gebruik van 'videoconferencing' voor het horen van getuigen in het buitenland te stimuleren.
30	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees parlement en de Raad inzake de betekening in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken (betekening van stukken)	COM (2018) 379	Dit voorstel is verschenen op 31 mei 2018. Het voorstel hangt nauw samen met het voorstel COM (2018) 378 tot aanpassing van de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Nr. 1206/2001 van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken. Het BNC fiche is naar de Kamer verzonden (Kamerstuk 22112, nr. 2639). De onderhandelingen begin oktober zijn gestart, maar bevinden zich nog in een pril stadium.	De aanpassing van de EG- Betekeningsverordening ziet op het moderniseren van de betekening en kennisgeving van stukken doorgebruik te maken van technologische ontwikkelingen. De communicatie en uitwisseling van documenten tussen verzendende en ontvangende instanties dient elektronisch plaats te vinden. Ook word elektronische betekening van stukken mogelijk gemaakt. Daarnaast dienen Lidstaten assistentie te verlenen in het lokaliseren van geadresseerden en zijn er enkele wijzigingen in de procedurele rechten van partijen.
	Politie			
31	Verordening over de instelling, de werking en het gebruik van het Schengen Informatie Systeem (SIS) op het gebied van de politie en justitie samenwerking in strafzaken, tot wijziging Verordening (EU) nr 515/2014 en tot intrekking van Verordening (EG) nr 1986/2006, de Raad Besluit 2007/533 / JBZ van de Raad en Beschikking 2010/261 / EU	COM (2016) 883; BNC 2296	Verordening over werking en gebruik van SIS op het gebied van grenscontroles is op 27 december 2018 in werking getreden. Eind 2021 neemt de Europese Commissie een besluit over de datum van toepassing. Enkele bepalingen zijn nu al direct van toepassing.	Het betreft hier voorstellen voor de herziening van de wettelijk basis van het Schengen Informatiesysteem – SIS. Doel van het voorstel is de capaciteit van het systeem en de daarmee gepaarde gaande samenwerking voor de bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit te versterken, het grens- en migratiebeheer te verbeteren en een doeltreffende informatie-uitwisseling tussen de lidstaten te verzekeren.
32	Verordening over de instelling, de werking en het gebruik van het Schengen Informatie Systeem (SIS) op het gebied van grenscontroles, tot wijziging van Verordening (EU) nr 515/2014 en tot intrekking van Verordening (EG) nr 1987/2006	COM (2016) 882; BNC 2296	Verordening over werking en gebruik van SIS op het gebied van politie en justitie samenwerking in strafzaken is op 27 december 2018 in werking getreden. Eind 2021 neemt de Europese Commissie een besluit over de datum van toepassing. Enkele bepalingen zijn nu al direct van toepassing.	Het betreft hier voorstellen voor de herziening van de wettelijk basis van het Schengen Informatiesysteem – SIS. Doel van het voorstel is de capaciteit van het systeem voor de bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit te versterken, het grens- en migratiebeheer te verbeteren en een doeltreffende informatie-uitwisseling tussen de lidstaten te verzekeren.
33	Verordening over het gebruik van het Schengen Informatie Systeem voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen uit derde landen	COM (2016) 881; BNC 2296	Verordening over gebruik van SIS voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen is op 27 december 2018 in werking getreden. Eind 2021 neemt de Europese Commissie een besluit over de datum van toepassing.	Het betreft hier voorstellen voor de herziening van de wettelijk basis van het Schengen Informatiesysteem – SIS. Doel van het voorstel is de het invoeren van terugkeerbesluiten in het SIS t.b.v. het versterken van het terugkeerbeleid en toezicht op derdelanders en breder het grens- en migratiebeheer te verbeteren en bij te dragen aan veiligheid en een doeltreffende informatie-uitwisseling tussen de lidstaten te verzekeren.

		EVRM			
34	VenJ, TK, EK	Toetreding EU tot EVRM	BNC 1016	In december 2014 heeft het EHJ bepaald dat de concept-toetredingsovereenkomst op verschillende punten niet verenigbaar is met de EU-Verdragen. De Commissie heeft na het verschijnen van advies 2/13 een reflectieperiode afgekondigd. Tijdens de JBZ-Raad van oktober 2016 hebben Ministers steun gegeven om proces weer te hervatten. Voor het eerst onder Nederlands voorzitterschap heeft men hierover op Raadswerkgroep-niveau gesproken op 26 april 2016. Tijdens de JBZ raad van 7 en 8 december 2017 deed de Commissie verslag van het vinden van oplossingen voor de door het HvJEU geconstateerde tekortkomingen in het toetredingsakkoord. Openstaand punt is nog de justitiële bescherming op het terrein van de GBVB. De Commissie gaat verder om hiervoor een oplossing te vinden.	Op 4 juni 2010 is door de Raad een gedetailleerd onderhandelingsmandaat aangenomen. In juli 2010 zijn de onderhandelingen tussen de EU en RvE over de voorwaarden van toetreding van start gegaan in een speciaal comité. Op 5 april 2013 is er op technische niveau akkoord bereikt over het toetredingsakkoord. De Commissie heeft het HvJEU gevraagd om (conform procedure 218 (11)VWEU) advies te geven over de verenigbaarheid van het concept-akkoord met de Verdragen. Nadat het Hof een advies heeft gegeven over de verenigbaarheid zal de CIE een formeel voorstel doen voor de EU-interne toepassingsregels die nodig zijn om het akkoord te operationaliseren
		Asiel en migratie			
35		Voorstel voor een verordening ter oprichting van een Europees systeem voor reisinformatie en -autorisatie (ETIAS) en herziening van verordeningen (EU) No 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 en (EU) 2016/1624	COM (2016) 731	De ETIAS verordening is medio oktober 2018 inwerking getreden.	Het ETIAS heeft als doel de veiligheidscontroles van niet-visumplichtige reizigers te versterken. Het ETIAS zal informatie verzamelen van alle niet-visumplichtige reizigers die van plan zijn naar de Europese Unie te reizen. Op basis van de vooraf verstrekte persoonsgegevens kunnen reizigers in een pre-screeningproces worden gecontroleerd of betrokkenen een risico vormen uit het oogpunt van irreguliere migratie en veiligheid. Dit zal bijdragen aan een efficiënter beheer van de EU- buitengrenzen en verbetering van de interne veiligheid. Daarnaast zal het ETIAS het reizen van bonafide reizigers naar het Schengenbied vergemakkelijken. Het ETIAS zal worden beheerd door de Europese grens- en kustwachtagentschap in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en Europol. Het Agentschap eu-LISA zal ETIAS ontwikkelen en worden belast met het technische beheer ervan.

36	<p>Wijzigingsvoorstellen ETIAS:</p> <p>1. Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de toegang tot andere EU-informatiesystemen en tot wijziging van de Verordening (EU) 2018/1862 en de Verordening ECRIS TCN</p> <p>2. Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot andere EU-informatiesystemen voor de doeleinden van Europees informatie- en reisautorisatiesysteem (ETIAS) en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1240, Verordening (EU) 767/2008, Verordening (EU) 2017/2226 en Verordening (EU) 2018/1861</p>	<p>1. COM (2019) 3</p> <p>2. COM (2019) 4</p>	<p>Momenteel wordt verder gewerkt aan het nationaal standpunt t.a.v. de voorstellen. Tijdens eerste bespreking in Coreper II heeft NL aangegeven interoperabiliteit tussen ETIAS en ECRIS TCN t.b.v. identiteitvaststelling te onderschrijven. NL wil echter meer uitleg van Cie t.a.v. nut, noodzaak en proportionaliteit van de doeluitbreiding. Wenselijk is daarom dat CIE meer inzicht verschaft op de impact van het voorstel, zowel t.a.v. uitvoeringsconsequenties als effect op fundamentele rechten.</p>	<p>Met de twee voorstellen voor een verordening beoogt de Commissie een kader te scheppen voor de automatische informatie-uitwisseling tussen het Europees informatie- en reisautorisatiesysteem (ETIAS) en andere Europese ICT-systemen zoals het Europees in- en uitreisysteem (EES), het Schengeninformatiesysteem (SIS), het Europees Visa Informatiesysteem (EU VIS) en het Europees strafregister informatiesysteem (ECRIS TCN). In artikel 11, tweede lid, van de ETIAS-verordening is namelijk bepaald dat wijzigingen van de wetgevingshandelingen tot instelling van het EU-informatiesystemen, die noodzakelijk zijn om tussen de verschillende informatiesystemen (EES, SIS, EU VIS, ECRIS TCN en Eurodac) en ETIAS interoperabiliteit tot stand te brengen, in afzonderlijke wetgevingsinstrumenten geregeld moeten worden.</p>
37	<p>Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking)</p>	<p>COM (2016) 465; BNC 2191</p>	<p>In het Coreper van 23 januari 2019 lag een tekstvoorstel voor van het huidige ROE voorzitterschap. Op basis van deze tekst zal het voorzitterschap de onderhandelingen met het Europees Parlement op technisch niveau hervatten, dit met inachtneming van de pakketbenadering. Er is nog geen formeel politiek akkoord. Daarbij houdt NL voor de Opvangrichtlijn, de Dublinverordening, de Kwalificatieverordening en de Procedureverordening vast aan de pakketbenadering.</p>	<p>De Commissie beoogt met het voorstel tot herziening van de opvangrichtlijn verdere harmonisatie van opvangvoorzieningen, om te borgen dat asielzoekers in iedere lidstaat op een humane behandeling kunnen rekenen. Voorgesteld wordt om het niveau van opvangvoorzieningen te laten monitoren door het EU-agentschap voor asiel, waartoe standaarden en indicatoren zullen worden vastgesteld. Verdere harmonisatie moet ook voorkomen dat asielzoekers doorreizen naar een andere lidstaat, vanwege aantrekkelijkere opvangvoorzieningen. De Commissie stelt ook restrictieve maatregelen voor om secundaire migratie tegen te gaan. In het kader van integratie en zelfredzaamheid stelt de Commissie voor om de termijn voor toegang tot de arbeidsmarkt te verkorten van 9 naar 6 maanden. Ook worden voorstellen gedaan die zien op gelijke behandeling met betrekking tot o.a. arbeidsomstandigheden, erkenning diploma's, beroepsonderwijs en het toekennen van sociale zekerheid.</p>

38		Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, alsook tot wijziging van richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen.	COM(2016) 466; BNC 2192	In het Coreper van 23 januari 2019 lag een tekstvoorstel voor van het voorzitterschap. NL kon instemmen met de teksten die voorlagen op 23 januari jl. Op basis van deze tekst zal het voorzitterschap de onderhandelingen met het Europees Parlement op technisch niveau hervatten, dit met inachtneming van de Pakketbenadering. Voor een formeel politiek akkoord zal het voorzitterschap terugkomen bij het coreper. Daarbij houdt NL voor de Opvangrichtlijn, de Dublinverordening, de Kwalificatieverordening en de Procedureverordening vast aan de Pakketbenadering.	Dit voorstel maakt deel uit van een pakket van voorstellen gericht op de herziening van het gemeenschappelijke Europees asielstelsel (GEAS) en moet in samenhang daarmee worden gezien. De Europese Commissie stelt vast dat de kansen van een asielzoeker op een verblijfsvergunning in de lidstaten en het niveau van de rechten die lidstaten toekennen aan één van beide statussen, nog sterk verschillen tussen lidstaten. Volgens de Europese Commissie toont dit de noodzaak aan tot verdere harmonisatie om op die manier te voorkomen dat asielzoekers doorreizen naar die lidstaten waar de kansen op een verblijfsvergunning en/of de daaruit voortvloeiende rechten als beter worden ervaren.
39		Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU.	COM(2016) 467; BNC 2193	Het BNC-fiche is op 26 augustus 2016 aan de Tweede Kamer gezonden. Op 4 oktober 2016 heeft een technische briefing in de Tweede Kamer plaatsgevonden. De Eerste Kamer heeft schriftelijke vragen gesteld die zijn beantwoord op 24 november 2016. Aan de TK is een brief gestuurd over de positie van het kind in het GEAS op 16 januari 2017. Het voorstel is op 21 februari 2017 besproken in een mondeling overleg in de EK. Op 20 februari 2018 heeft een technische briefing in de Eerste Kamer plaatsgehad. Op 17 april 2018 heeft wederom een Mondeling Overleg plaatsgehad. Op 5 maart 2019 zal opnieuw een technische briefing in de Eerste Kamer plaatsvinden. De besprekingen in Brussel vorderen langzaam. De besprekingen in de Raadswerkgroep zijn op 6 maart 2018 afgerond. Sinds 11 april 2018 wordt de behandeling voortgezet in de Radengroep.	Met het voorstel beoogt de Europese Commissie op Europees niveau in de verschillende lidstaten een zelfde, gemeenschappelijke asielprocedure te creëren, die efficiënt, eerlijk en gebalanceerd is. De Europese Commissie kiest hierbij voor de vorm van een verordening. Hierdoor krijgen lidstaten minder ruimte om zelf nadere invulling te geven aan de voorgeschreven regels.
40		Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een Uniekader voor hervestiging en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad.	COM(2016) 468; BNC 2190	Na goedkeuring in de Raad is nu de triloog gaande. In februari 2018 is die uitgebreid naar de artikelen inzake Eurodac en AMIF. In Coreper van 30 januari 2019 is een door het voorzitterschap voorgelegd onderhandelingscompromis met het EP besproken. Een aantal lidstaten heeft nog inhoudelijke bezwaren. Daarnaast houdt een aantal lidstaten vast aan een stricte pakketbenadering. Het voorzitterschap zal de onderhandelingen met het Europees Parlement op technisch niveau hervatten, dit met inachtneming van de pakketbenadering. Voor een formeel politiek akkoord zal het voorzitterschap terugkomen bij het coreper.	Voorstel voor een EU-hervestigingskader met als doel een gemeenschappelijk Europees hervestigingsbeleid te ontwikkelen. De Commissie meent dat een gemeenschappelijk hervestigingskader bij zal dragen aan een veilige, legale en gecontroleerde route naar Europa voor personen die in aanmerking komen voor internationale bescherming in Europa.. Dit voorstel maakt onderdeel uit van de voorstellen tot hervorming van het Gemeenschappelijke Europese Asielstelsel (GEAS) en een verbetering van de legale mogelijkheden om naar Europa te komen.

41	Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan.	COM (2016) 378; BNC 2155	Uitgangspunt is altijd geweest dat Nederland aantrekkelijk wil zijn voor hooggekwalificeerde werknemers uit derde landen. Om die reden heeft Nederland een effectieve, snelle en zeer toegankelijke (nationale) kennismigrantenregeling en wil de voordelen die deze regeling ons biedt, behouden. Een nieuwe, meer aantrekkelijke Blauwe Kaart heeft de steun van Nederland, waarbij wel rekening gehouden dient te worden van de aantrekkelijkheid van de nationale kennismigrantenregeling. Al enige tijd bevinden de onderhandelingen over een nieuwe Europese Blue Card zich in een impasse.	Om ervoor te zorgen dat de blauwe kaart de toelating van hooggekwalificeerde werknemers effectief bevordert, heeft de Commissie voorgesteld om de huidige richtlijn (2009/50/EG) te wijzigen met als algemeen doel deze te versterken als een voor heel Europa geldende regeling. Zij heeft daartoe een meer geharmoniseerde gemeenschappelijke EU-aanpak ontwikkeld en onder meer de toelatingsvoorwaarden versoepeld, de toelatingsprocedures verbeterd en vereenvoudigd, en de rechten uitgebreid, onder meer wat de mobiliteit binnen de EU betreft. De blauwe kaart zal in de toekomst bovendien beter worden gepromoot, zodat zowel werkgevers als migranten zich beter bewust zijn van de voordelen van de regeling.
42	Mededeling van de Commissie Stand van zaken en mogelijke verdere stappen met betrekking tot de situatie van niet-wederkerigheid met een aantal derde landen op het gebied van visa.	COM(2016) 221; BNC 2139	Nederland zal zich blijven inzetten voor visumvrij reizen tussen de Europese lidstaten en de Noord-Amerikaanse partners conform het BNC-fiche d.d. 20 mei 2016. De Commissie is op grond van de verordening verplicht een gedelegeerde handeling vast te stellen. Op 20/12 2017 bracht de Commissie een Communicatie uit over de stand van zaken omtrent visumreciprociteit tussen de EU en derde landen. Daarnaast presenteerde de Commissie een assessment van de effectiviteit van het reciprociteitsmechanisme. De Commissie concludeerde dat in de afgelopen 2,5 jaar visumreciprociteit is behaald met alle derde landen waarover is genotificeerd (Canada sinds 1 december 2017), met uitzondering van de Verenigde Staten. Deze reciprociteit is behaald door inzet van politieke en diplomatieke middelen. Vijf lidstaten (Bulgarije, Cyprus, Kroatië, Polen, Roemenië) kunnen vooralsnog niet visumvrij naar de VS reizen. Contacten hierover, zowel op politiek als op technisch niveau, zijn de afgelopen tijd geïntensiveerd en samenwerking tussen de Commissie, lidstaten en VS verloopt voorspoedig. Per lidstaat is een actieplan met gewenste resultaten opgesteld. De Commissie zal zich, samen met de betrokken lidstaten, blijven inspannen om volledige visumreciprociteit te bewerkstelligen.	De Commissie heeft drie mededelingen gepubliceerd over de stand van zaken en toekomstige stappen met betrekking tot het gebrek aan visumreciprociteit met enkele derde landen. Hiermee wordt bedoeld dat er derde landen zijn die bepaalde EU-burgers, op basis van hun nationaliteit, nog altijd een visumplicht opleggen, terwijl de EU de onderdanen van deze derde landen geen visumplicht oplegt. Voor deze situatie is een mechanisme gecreëerd waarbij de EU, als het niet lukt de visumplicht van tafel te krijgen, uiteindelijk de visumplicht voor deze derde landen tijdelijk herinvoert. Dit mechanisme is vastgelegd in verordening 539/2001.

43	Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (Turkije).	COM (2016) 279; Kamerstuk 34481, nr. A	Het kabinet is van mening dat van Nederlandse instemming met visumliberalisatie voor Turkije alleen sprake kan zijn als de Commissie heeft geoordeeld dat de openstaande benchmarks zijn vervuld. Op dit moment is dit nog niet het geval. De Commissie informeert de lidstaten en het Europees Parlement schriftelijk over de openstaande benchmarks, voordat definitieve besluitvorming kan plaatsvinden. Het zevende voortgangsverslag werd gepubliceerd op 6 september 2017. Ten opzichte van het voorgaande verslag meldt de Commissie geen concrete vooruitgang op de openstaande criteria waar Turkije aan moet voldoen om in aanmerking te komen voor visumliberalisatie.	De Commissie stelt voor om Turkije over te hevelen naar de lijst van visumvrije landen.
44	Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke EU-lijst van veilige landen van herkomst voor de toepassing van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en tot wijziging van Richtlijn 2013/32/EU.	COM (2015) 452; Kamerstuk 34215, nr. D	Tijdens de JBZ-Raad van 3-4 december 2015 is de gedeeltelijke algemene oriëntatie vastgesteld. Op verzoek van het EP heeft het Grondrechtenbureau een rapport uitgebracht over de toepassing van het concept 'veilig land van herkomst'. EASO heeft op verzoek van EP en de Raad op 16 november 2016 rapporten uitgebracht over de landen op de Europese lijst. In september 2016 is de trilog met het EP begonnen, maar deze is opgeschort en zal hoogstwaarschijnlijk niet meer worden hervat. De bepalingen van de Verordening zijn ook opgenomen in de voorgestelde Procedureverordening en de onderhandelingen worden in dat kader voortgezet.	De Commissie stelt voor de bepalingen ten aanzien van veilige landen van herkomst in Richtlijn 2013/32/EU te versterken en effectiever op te treden tegen misbruik door derde landen. Richtlijn 2013/32/EU biedt nu wel gemeenschappelijke criteria voor het aanwijzen van veilige landen van herkomst maar een gemeenschappelijke lijst bestaat nog niet. Daarom wil de Commissie een gezamenlijke lijst voor veilige landen van herkomst opstellen. Het gaat om de Westelijke Balkanlanden (Albanië, Bosnië-Herzegovina, Macedonië, Kosovo, Montenegro, Servië) en Turkije.
45	Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een crisisherplaatsingsmechanisme en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.	COM (2015) 450; Kamerstuk 34215, nr. D	Vanwege de Dublinverordening is dit voorstel ingetrokken door de Commissie en vervangen door een nieuw voorstel.	De Commissie stelt voor om een permanent herverdelingsstelsel voor asielzoekers op te richten in het geval van een crisissituatie.

46		Verordening betreffende de visumcode van de Unie (Visumcode) (herschikking). Onderdeel van het Visumpakket	COM (2014) 164; Kamerstuk 33943 nr.3; BNC 2547	De Commissie heeft op 14 maart 2018 een nieuw voorstel gepresenteerd. Uw Kamer ontving hierover een BNC-fiche. In de JBZ-raad van 5 juni 2018 bespraken de ministers het Commissievoorstel tot herziening van de Visumcode en in het bijzonder de mogelijke inzet van het visuminstrument ten behoeve van medewerking aan terugkeer door een derde land. De trilog is momenteel gaande en lijkt binnenkort afgerond te gaan worden.	Doel van de voorstellen visumpakket is de service aan visumaanvragers te vergroten door de visumprocedures voor reguliere reizigers te vergemakkelijken. De verwachting is dat daarmee meer toerisme en zakelijk verkeer kan worden aangetrokken wat volgens CIE grote economische voordelen heeft. Belangrijkste wijzigingen visumcode zijn: introductie van verplichte verstrekking van multiple entry visa voor frequente reizigers; introductie van verplichte representatie in landen waar lidstaat niet aanwezig is; verbreding van facilitatie aan familieleden; inperken mogelijkheden luchthaventransitvisa en harmonisatie van bewijsstukken. CIE geeft nu het belang van verdere aanpassing aan, zoals op het gebied van IT-ontwikkelingen en met inachtneming van de huidige migratie- en veiligheidssituatie
47		Verordening tot wijziging van het Visum Informatie Systeem (VIS)	COM(2018) 302	De Commissie heeft dit voorstel gepresenteerd op 16 mei 2018. Uw Kamer ontving hierover een BNC-fiche. Er is een Raadspositie bereikt.	Het voorstel heeft als doel om het Visuminformatiesysteem (VIS), de EU-databank met informatie over personen die een Schengenvisum aanvragen, te verbeteren. De voorgestelde veranderingen maken het mogelijk de achtergrond van visumaanvragers grondiger te controleren, lacunes op het gebied van veiligheidsinformatie te verhelpen door middel van betere gegevensuitwisseling tussen de lidstaten en te zorgen voor volledige interoperabiliteit met andere EU-databanken. Het voorstel vormt de tweede stap van de hervorming van het gemeenschappelijke EU-visumbeleid. Eerder presenteerde de Commissie in maart 2018 wijzigingen van de Visumcode en kondigde zij het voorliggende voorstel aan in de Mededeling "Aanpassing van het gemeenschappelijke visumbeleid aan nieuwe uitdagingen" (zie onderwerp herziening Visumcode).
48		Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)	COM (2016) 270; Kamerstuk 34 482, BNC 2143	Er is nog geen Raadspositie. Het OOS Vzschap heeft een toer langs de hoofdsteden ondernomen en een interim solidariteitsmechanisme voorgesteld als tussenstap. Een tijdelijke oplossing moet er echter niet toe leiden dat de onderhandelingen over de herziening van het Dublinsysteem vertraging oplopen.	Een voorstel van de CIE voor herziening van de Dublinverordening. Doel van het voorstel is om het Dublinsysteem efficiënter te maken en secundaire migratie te ontmoedigen. Dit onder meer door het onthouden van opvangrechten in de lidstaat die niet verantwoordelijk is voor het behandelen van een asielverzoek, het verkorten van procedurele termijnen en vereenvoudiging van de regels. Ook voorziet het voorstel in een 'correctiemechanisme' voor situaties waarin het asielstelsel van bepaalde lidstaten onevenredig zwaar wordt belast. Het voorstel moet daardoor zorgen voor een evenwichtiger verdeling van het aantal asielverzoeken tussen lidstaten.

49		Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van [Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend], voor de identificatie van een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land of staatloze en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving (herschikking)	COM (2016) 272; Kamerstuk 34 482, BNC 2145	In Coreper van juni 2017 is een gezamenlijke Raadspositie bereikt voor een groot gedeelte van het voorstel. In Coreper van februari 2018 is ook een akkoord binnen de Raad bereikt over de opname van gegevens van personen die vallen onder de Hervestigingsverordening. Er is een voorlopig akkoord bereikt met het EP op grote delen van de tekst. Nog openstaande punten zijn de bewaartermijnen van gegevens in Eurodac en de opslag van gegevens van personen die vallen onder de Hervestigingsverordening.. Begin mei 2018 is er een nieuw voorstel gedaan waarin het ondersteunende IT-systeem voor de uitvoering van het herverdelingsmechanisme van de Dublinverordening deel zal gaan uitmaken van EURODAC, en er hiervoor dus niet meer een apart systeem voor gecreëerd zal worden. Dit voorstel is nog niet nader besproken. NL heeft vanuit operationeel en technisch oogpunt gezien een voorkeur voor het incorporeren van dit systeem in EURODAC.	Het doel van dit voorstel is enerzijds om EURODAC aan te passen en te versterken ter ondersteuning van de praktische uitvoering van de voorgestelde wijzigingen in het Dublinsysteem. Anderzijds behelst het voorstel een uitbreiding van de werkingssfeer van EURODAC met als uiteindelijke doel het monitoren en tegengaan van irreguliere secundaire migratiestromen alsmede het bevorderen van terugkeer. Om deze doelen te bereiken stelt de Commissie voor de EURODAC-Verordening op een aantal onderdelen aan te passen en uit te breiden.
50		Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010	COM (2016) 271; BNC 2144	Op het Coreper van 20 december 2016 is een gedeeltelijk algemeen akkoord bereikt op het voorstel. Tijdens de Europese Raad van 22-23 juni 2017 hebben de regeringsleiders de voortgang van dit voorstel besproken. Op 29 juni 2017 werd een politiek akkoord bereikt met het EP, met uitzondering van de verwijzingen naar andere onderdelen van het GEAS en de preambule. In het najaar van 2017 is met het EP ook overeenstemming bereikt over de preambule. Coreper heeft hiervan op 6 december 2017 kennisgenomen.	Het voorstel ziet op een verordening voor een “nieuw” EU-agentschap voor asiel en intrekking van de verordening 439/2010, de rechtsbasis voor het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO). Het voorstel moet in samenhang worden gezien met de overige voorstellen voor de hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS), in het bijzonder de herziening van de Dublin Verordening.
51	TK (behandelvoorbereiding)	Regulation on the creation of an European network of immigration liaison officers (recast)	COM(2018)303	Het voorstel is verschenen in mei 2018. Inmiddels is de trilog in volle gang. VZ-schap wil de trilog in deze legislatuur nog afronden.	Het voorstel betreft wijziging van de Verordening (EG) nr. 377/2004 betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen (immigratie liaison officers, ILO's). De voorgestelde wijziging ziet op het versterken van de coördinatie en optimaal gebruik van ILO's die ingezet worden in derde landen. Met de nieuwe verordening wordt een Europees netwerk van ILO's gecreëerd, bestaande uit de ILO's van lidstaten, de Europese Commissie (Cie) en EU-agentschappen. Met de herziening wordt, o.a. met de oprichting van een Stuurgroep, beoogd om op Unieniveau intensievere coördinatie tussen de verschillende ILO's te bewerkstelligen. De operationele aansturing van ILO's van lidstaten ligt bij de lidstaten zelf.

52	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het EU-agentschap voor asiel en intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010.	COM (2018) 633	Uw Kamer is per BNC-fiche geïnformeerd over het kabinetsstandpunt. Het voorstel is binnen de Raad besproken. Op Coreper in februari 2019 was er echter te weinig steun voor een mandaat om de triloog met het Europees Parlement te starten. Er is voornamelijk nog geen oversteuning over welke steun het Agentschap aan lidstaten mag verlenen.	De Commissie stelt voor de operationele en technische bijstand die het Agentschap de lidstaten in asielprocedures kan bieden verder uit te breiden, waaronder het afnemen van biometrische gegevens, het identificeren en registreren van asielzoekers, het afnemen van asielgehoren, en het uitvoeren van de Dublinverordening. De lidstaten blijven evenwel verantwoordelijk voor het beslissen op individuele asielverzoeken. De amendementen houden verder rekening met het nieuwe voorstel voor een versterkte Europese Grens- en Kustwacht zodat de twee agentschappen complementair kunnen werken.
53	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen	COM (2018) 634	Uw Kamer is per BNC-fiche geïnformeerd over het kabinetsstandpunt. Het parlementair behandelvoorbehoud is op 31 oktober opgegeven. Het voorstel wordt in de Raad zowel op politiek als technisch niveau besproken.	Dit voorstel maakt deel uit van een pakket maatregelen dat door de Commissie is voorgesteld naar aanleiding van de ER van 28 juni 2018. De Commissie beoogt daarmee de bestaande regels inzake terugkeer te verhelderen en de toepassing door de lidstaten te harmoniseren, zonder te tornen aan de grondrechten en het beginsel van non-refoulement en enkele obstakels te verminderen die lidstaten tegenkomen bij het uitvoeren van terugkeer.
54	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de Europese grens- en kustwacht en intrekking van Council Joint Action nr. 98/700 / JBZ, Verordening (EU) nr. 1052/2013 van de Europees Parlement en de Raad en Verordening (EU) nr. 2016/1624 van het Europees Parlement en de Raad.	COM (2018) 631	Uw Kamer is per BNC-fiche geïnformeerd over het kabinetsstandpunt (Kamerstukken II, Vergaderjaar 2018-2019, 22 112, nr. 2751). Het AO parlementair behandelvoorbehoud is op 31 oktober opgeheven. 20 februari jl. heeft Coreper ingestemd met de Raadspositie. De triloofase zal 27 februari 2019 beginnen. Het Voorzitterschap zal inzetten op afronding van de triloog voor de EP verkiezingen.	De Commissie acht het noodzakelijk dat de Europese Grens- en Kustwacht (EGKW) volledig aansluit op het ambitieniveau en de behoeften van de Europese Unie om zo doeltreffend de buitengrenzen te beschermen en de toekomstige uitdagingen van de EU aan te gaan op het gebied van migratie. Hierdoor heeft de Commissie besloten om de EGKW uit te breiden naar 10.000 grenswachters, het mandaat te versterken en het budget te vergroten. Het Agentschap wordt tevens beter in staat gesteld om in derde landen te opereren en om haar terugkeertaak te versterken.
55	Voorstel voor een verordening tot wijziging van Verordening 539/2001 van de Raad wat betreft de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie	COM(2018) 745	Commissie heeft voorstel ingediend op 13 november 2018. Vrijdag 1 februari jl. is een raadspositie bereikt over het voorstel voor visumvrijstelling voor het VK. De triloog is gaande.	Het VK (en Noord-Ierland) zal zich terugtrekken uit de EU op 30 maart 2019 en zal een derde land worden. Momenteel zijn Britse burgers ook burgers van de Unie. Zij genieten het fundamentele recht om vrij binnen de Unie te reizen en te verblijven en hebben het recht om een andere lidstaat binnen te komen zonder visum of gelijkwaardige formaliteit. Onderdanen van het VK genieten dit recht tot het moment dat de Uniewetgeving inzake vrij verkeer van burgers van de Unie niet langer op hen van toepassing is. Dit gebeurt op 30 maart 2019, tenzij een geratificeerde uittredovereenkomst op grond van artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie een andere datum vaststelt of de Europese Raad, in overeenstemming met het VK, met unanimititeit van stemmen een andere datum vaststelt. Daarom zal moeten worden vastgesteld of de onderdanen van het VK die Britse staatsburgers zijn, bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten aan de visumplicht zijn onderworpen of dat zij van die verplichting worden vrijgesteld.

		Civiele bescherming			
56		Mededeling EU Mechanisme voor Civiele Bescherming	COM (2017) 773	Het EP, de Commissie en de Raad hebben in december 2018 een akkoord bereikt in de triloog. Het EP heeft met het bereikte akkoord ingestemd. Hoogst waarschijnlijk zal de JBZ-Raad ermee instemmen tijdens de JBZ-raad van 7/8 maart 2019. Op basis van het bereikte akkoord zullen Commissie en lidstaten de komende maanden verdere overeenstemming bereiken over wat aangekocht wordt met het rescEU budget en waar dat komt te staan. Het aangepaste mechanisme treedt in werking in mei 2019.	In het compromis is het volgende afgesproken: <ul style="list-style-type: none"> - Kern is dat rescEU is bedoeld voor extreme situaties die een EU lidstaat niet alleen aan kan. - De Commissie kan geen eigen spullen aankopen conform NL inzet. Het principe van cofinanciering (kosten gedragen door LS en EU gezamenlijk) is in stand gehouden. - Dit houdt qua aanschafkosten materieel in dat tussen 80-90% wordt gedekt vanuit EU budget. - Een uitzondering is 100% financiering voor risico's die weinig voorkomen en een hoge impact hebben, omdat hierop EU-brede samenwerking wenselijk is voor risico's waarop ieder land individueel zich niet goed kan voorbereiden, denk bijvoorbeeld aan grootschalige incidenten met chemische of nucleaire stoffen. - De operationele inzet van rescEU middelen zal voor 75% betaald worden door de EU, 25% is voor rekening van de lidstaten. Dit is dezelfde verdeling van kosten als in de reeds bestaande vrijwillige pool. - Het mechanisme blijft inzetbaar voor alle typen crises. - Er is een vorm van rapportageverplichting opgenomen voor lidstaten die veelvuldig het mechanisme activeren, de Commissie kan naar aanleiding daarvan aanbevelingen en adviezen geven. Conform Nederlandse wens.